

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobkyně: **L. S. S.**, nar. xxx, státní příslušnost Čínská lidová republika, zastoupena Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky**, pošt. schránka 21/OAM, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č.j. MV-44420-2/OAM-2008 ze dne 2. 6. 2008,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky č.j. MV-44420-2/OAM-2008 ze dne 2. 6. 2008 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 6800,- Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Marka Sedláka, advokáta.

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně se svou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 6. 2008, kterým bylo zamítnuto její odvolání proto rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, č.j. CPR-1092/ČJ-2008-9CPR-T262 ze dne 7. 4. 2008, jímž bylo zastaveno řízení ve věci žádosti o vydání nového rozhodnutí, kterým měla být zrušena platnost rozhodnutí o správním vyhoštění žalobkyně. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný konstatoval, že žalobkyni bylo dne 25. 1. 2005 uloženo správní vyhoštění podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bodu 6 a písm. c) bod 1, 2 zákona o pobytu cizinců na dobu 5 let. Dne 18. 1. 2008 žalobkyně požádala o vydání rozhodnutí, kterým se ruší platnost rozhodnutí o správním vyhoštění podle ust. § 122 odst. 6 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Na základě provedených zjištění dospěl správní orgán k závěru, že žalobkyně věrohodně nedoložila, že by sama řádně vychovávala svou nezletilou dceru, občanku České republiky, dále že žalobkyně svým jednáním soustavně opakovaně úmyslně porušuje zákony České republiky a nerespektuje rozhodnutí státních orgánů a též že nezletilá v roce 2004 opustila území České republiky a byla v Číně. Nepominuly tedy důvody vydání rozhodnutí o správním vyhoštění. Odvolací orgán pak konstatoval totéž, s tím, že proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podala žalobkyně blanketní odvolání, přičemž do doby vydání odvolacího rozhodnutí nebylo žalovanému doručeno jeho odůvodnění.

Proti tomuto rozhodnutí směřovala žaloba, v níž žalobkyně především namítla, že žalovaný postupoval v odvolacím řízení v rozporu se zákonem. Odvolání žalobkyně nebylo odůvodněno, a tedy nemělo náležitosti uvedené v ust. § 37 odst. 2 správního řádu. Žalovaný byl proto povinen vyzvat žalobkyni k odstranění těchto nedostatků. Tuto svou povinnost žalovaný nesplnil, čímž významně zkrátil žalobkyni na jejích právech, což mohlo způsobit nezákonnost napadeného rozhodnutí. Žalobkyně své dovolání odůvodnila ještě před vydáním napadeného rozhodnutí, a není její vinou, že toto odůvodnění obdržela žalovaný až dne 5. 6. 2008 (kromě toho žalobkyně vyjádřila podezření, že toto odůvodnění bylo žalovanému doručeno před vydáním napadeného rozhodnutí, avšak žalovaný se s ním nechtěl vypořádávat). Dále žalobkyně namítla, že správní orgán I. stupně i žalovaný nesprávně dovodili, že žalobkyně byla povinna opustit území České republiky, aby mohly pominout důvody pro uložení správního vyhoštění. Zde žalobkyně poukázala na právní názor Nejvyššího správního soudu vyjádřený v rozsudku č.j. As 39/2007-72 ze dne 22. 11. 2007 s tím, že výklad správních orgánů nemá oporu v zákoně. Konečně žalobkyně poukázala na to, že správní orgán I. stupně neprovedl řádné šetření ohledně pobytu její nezletilé dcery, když žalobkyni nepředvolal k ústnímu jednání a neprovedl důkaz místním ohledáním v bydlišti žalobkyně. Nebyl tedy zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Rovněž poukázala na to, že milostí prezidenta republiky jí byl prominut trest vyhoštění, přičemž důvodem milosti byla právě skutečnost, že žalobkyně žije na území České republiky se svojí nezletilou dcerou, občankou České republiky. Žalobkyně proto navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě odmítl žalobní námitky a navrhl, aby soud žalobu zamítl. Podáním ze dne 4. 6. 2009 pak žalovaný sdělil, že na základě další žádosti žalobkyně bylo vydáno rozhodnutí č.j. OAM-68-11/SŘ-2009, kterým byla zrušena

platnost rozhodnutí o správním vyhoštění č.j. SCPP-150/OV-III-2005, a navrhl proto řízení zastavit.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu uplatněných žalobních námitek, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Soud především konstatoval, že ani skutečnost vydání nového rozhodnutí č.j. OAM-68-11/SŘ-2009 jej nezbavila povinnosti o žalobě rozhodnout. Toto nové rozhodnutí nijak neovlivnilo existenci rozhodnutí napadeného a žalobkyně nevzala svou žalobu zpět.

Soud především konstatoval, že žalovaný postupoval v rozporu se zákonem, jestliže rozhodl o odvolání žalobkyně, aniž by toto odvolání bylo odůvodněno a aniž by žalobkyni výslovně vyzval k doplnění odvolání. Zde soud v plném rozsahu odkázal na právní názor, jež zaujal Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 3. 2009, č. j. 1 As 4/2009 – 53 (www.nssoud.cz), dle kterého nemá-li odvolání některou z náležitostí vyplývajících z § 37 odst. 2 a z § 82 odst. 2 správního řádu, je správní orgán povinen postupovat podle § 37 odst. 3 tohoto zákona tak, že pomůže odvolateli nedostatky odstranit nebo jej k jejich odstranění vyzve a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.

Z obsahu správního spisu je zřejmé, že žalobkyně podala dne 28. 4. 2008 u správního orgánu I. stupně odvolání proti rozhodnutí č.j. CPR-1092/ČJ-2008-9CPR-T262 ze dne 7. 4. 2008. Z obsahu spisu nelze zjistit, že by správní orgán I. stupně nebo žalovaný vyzvali žalobkyni k doplnění náležitostí tohoto odvolání podle ust. § 37 odst. 3 správního řádu. Písemnost obsahující odůvodnění odvolání byla správnímu orgánu I. stupně doručena dne 28. 5. 2008, avšak žalovaný odvolací správní orgán rozhodl o odvolání, aniž by k tomuto odůvodnění přihlédl. Na doplnění odůvodnění reagoval pouze přípisem ze dne 6. 6. 2008, č.j. MV-44420-4/OAM-2008, tedy až po vydání napadeného rozhodnutí.

Městský soud v Praze s přihlédnutím k výše citovanému rozsudku Nejvyššího správního soudu tedy musel konstatovat, že žalovaný byl povinen vyzvat žalobkyni k doplnění podstatných náležitostí jejího odvolání a stanovit jí k tomu odpovídající lhůtu. Teprve pokud by žalobkyně této výzvě nevyhověla, byl by oprávněn rozhodnout o odvolání i bez jeho odůvodnění. Vzhledem k tomu, že žalovaný takto nepostupoval, porušil tím podstatně ustanovení o řízení před správním orgánem, což mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Soud proto zrušil napadené rozhodnutí podle ust. § 76 odst. 1 písm. c) soudního řádu správního a věc podle ust. § 78 odst. 4 soudního řádu správního vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V něm se žalovaný řádně vypořádá s důvody odvolání žalobkyně, případně přihlédne ke změně v právním postavení žalobkyně a zvolí jiný způsob rozhodnutí, jež zákon předepisuje. Pro úplnost soud konstatuje, že dalšími žalobními námitkami se nezabýval, neboť by tím předjímal rozhodnutí žalovaného o odvolání.

Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání podle ust. § 51 odst. 1 soudního řádu správního.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobkyně měla ve věci úspěch a její náklady řízení sestávají jednak ze zaplaceného soudního poplatku z podané žaloby ve výši 2000,- Kč a jednak z odměny advokátovi za dva úkony právní služby po 2100,- Kč, a ze související náhrady hotových výdajů po 300,- Kč, podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), v platném znění; náhradu v celkové výši 6800,- Kč je žalovaný povinen zaplatit žalobkyni do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce Mgr. Marka Sedláka, advokáta.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 4. května 2012

JUDr. Slavomír Novák
předseda senátu